

Upozorňujeme, že verzia tejto stránky v pôvodnom jazyku [\[et\]](#) bola nedávno zmenená. Na preklade zobrazenej jazykovej verzie v súčasnosti pracujeme. Nová verzia bola zatiaľ preložená do týchto jazykov.

[estónčina](#)

Swipe to change

Dedičské právo

Estónsko

*Tento informačný list bol vypracovaný v spolupráci s Radou notárov EÚ (CNUE).***1 Ako sa vyhotovuje právny úkon nakladania s majetkom pre prípad smrti (závet, spoločný závet, dedičská zmluva)?**

Závetca môže spísať právny úkon nakladania s majetkom pre prípad smrti vo forme závetu alebo dedičskej zmluvy. Závet môže byť notársky alebo domáci. Závetca môže závet alebo jeho časť kedykoľvek odvolať spísaním nového závetu alebo dedičskej zmluvy. To sa netýka vzájomného závetu manželov, keďže zmeny a odvolanie týchto závetov sa riadia osobitnými pravidlami.

Notárske závet

Notársky závet je notársky overený závet alebo závet, ktorý pripravil závetca a uložil ho do notárskej úschovy v uzavretej obálke.

V prípade notárskeho závetu notár overí závet, ktorý pripravil podľa závetného právneho úkonu závetcu, alebo závetca pripraví závet a predloží ho notárovi na notárske overenie. Závetca musí podpísať notársky závet v prítomnosti notára.

Notársky overený závet môže spísať aj neplnoletá osoba vo veku aspoň 15 rokov. Tento neplnoletý závetca nepotrebuje súhlas svojho zákonného zástupcu. V prípade závetu uloženého v notárskej úschove závetca osobne odovzdá notárovi svoj závetný právny úkon v uzavretej obálke a pred notárom vyhlási, že to je jeho závet. V takom prípade notár vypracuje notársku listinu o tom, že závet bol u neho uložený, a závetca a notár túto listinu podpíšu. Závetca si môže závet uložený u notára kedykoľvek vyzdvihnúť. V takom prípade notár vypracuje notársku listinu o tom, že závetca si vyzdvihol závet, a závetca a notár túto listinu podpíšu.

Na platnosť notárskych závetov sa nevzťahujú žiadne lehoty, t. j. sú účinné, kým sa nezmenia alebo neodvolajú.

Domáce závet

Domáci závet je buď závet podpísaný v prítomnosti svedkov, alebo závet písaný vlastnou rukou.

Text domáceho závetu podpísaného pred svedkami nemusí pripraviť závetca (ani nemusí byť napísaný rukou), musí však byť podpísaný v prítomnosti aspoň dvoch svedkov, ktorí sú spôsobilí na právne úkony, a musí v ňom byť zaznamenaný dátum a rok spísania závetu. Svedkovia musia byť pri podpisovaní prítomní naraz. Závetca musí oznámiť svedkom, že boli povolaní ako svedkovia spisovania závetu a že závet predstavuje jeho závetný právny úkon.

Svedkovia nemusia poznať obsah závetu. Ihneď po tom, ako závetca podpíše závet, ho podpíšu aj svedkovia. Svedkovia svojimi podpismi potvrdia, že závetca osobne podpísal závet a že podľa ich najlepšieho vedomia je závetca spôsobilý na právne úkony a spôsobilý prejavíť svoju vôľu. Osoba nemôže slúžiť ako svedok, ak jej predkovia alebo potomkovia, súrodenci a ich potomkovia a manžel a jeho predkovia a potomkovia majú prospech zo spisovaného závetu.

Domáci závet písaný vlastnou rukou musí závetca napísať celý vlastnou rukou (nesmie byť napísaný na stroji, ani počítači, vytlačený ani inak mechanicky pripravený) a musí v ňom byť zaznamenaný dátum a rok spísania závetu. Závet písaný vlastnou rukou musí závetca osobne podpísať.

Závetca si domáci závet môže nechať alebo ho môže dať do úschovy inej osobe.

Domáci závet sa stáva neplatným šesť mesiacov po spísaní, ak závetca stále žije. Ak v domácom závete nie je uvedený dátum, ani rok spísania a nie je možné žiadnym iným spôsobom stanoviť čas jeho spísania, závet je neplatný.

Vzájomný závet manželov

Vzájomný závet manželov je závet spísaný spoločne manželmi, v ktorom sa určia vzájomnými dedičmi alebo vykonajú iný právny úkon nakladania s majetkom pre prípad smrti.

V prípade vzájomného závetu manželov, v ktorom sa určili vylučnými vzájomnými dedičmi, môžu manželia určiť osobu, na ktorú sa po smrti prevedie časť dedičstva pozostalého manžela.

Vzájomný závet manželov musí byť notársky overený. Notár pripraví tento druh závetu na základe závetného právneho úkonu manželov a manželia ho musia v jeho prítomnosti podpísať.

Právny úkon vo forme vzájomného závetu manželov môže odvolať jeden z manželov, ak ešte žijú obaja manželia. Závet, ktorým sa odvoláva tento právny úkon, musí byť notársky overený. Právny úkon sa považuje za odvolaný, keď druhý manžel dostal oznámenie o odvolaní právneho úkonu doručené notárskym postupom. Po smrti jedného manžela môže pozostalý manžel odvolať svoj právny úkon len vtedy, ak sa vzdá podielu z dedičstva, ktorý mu bol odkázaný na základe vzájomného závetu.

Vzájomný závet manželov sa stane neplatným, ak sa manželstvo skončí pred smrťou závetcu. Neplatným sa stane aj vtedy, ak závetca pred svojou smrťou podal na súde návrh na rozvod alebo poskytol písomný súhlas s rozvodom alebo ak si mohol uplatniť nárok na vyhlásenie manželstva za neplatné a podal príslušný návrh na súde.

Dedičské zmluvy

Dedičská zmluva je zmluva medzi závetcom a inou osobou, ktorou závetca určuje druhú stranu alebo inú osobu za dediča a stanovuje odkaz, závetnú povinnosť alebo závetné usmernenie. Závetca môže uzavrieť dedičskú zmluvu aj so svojím dedičom zo zákona o tom, že dedič zo zákona sa vzdáva dedenia.

Dedičská zmluva môže obsahovať aj jednostranné právne úkony závetcu, pričom v takom prípade sa na tieto právne úkony budú vzťahovať ustanovenia uvedené v závete.

Dedičské zmluvy musí pripraviť a overiť notár. Dedičské zmluvy sa podpisujú v prítomnosti notára.

Dedičskú zmluvu alebo právny úkon, ktorý obsahuje, možno zrušiť alebo odvolať počas života zmluvných strán notársky overenou zmluvou medzi príslušnými osobami alebo novou dedičskou zmluvou.

Okrem toho možno od dedičskej zmluvy odstúpiť. Závetca môže odstúpiť od dedičskej zmluvy, ak dedičská zmluva obsahuje dohodu o práve na odstúpenie. K odstúpeniu môže dôjsť aj vtedy, keď sa oprávnená osoba dopustila trestného činu voči závetcovi, jeho manželovi, predkovi alebo potomkovi alebo keď druhá strana úmyselne nedodržiava svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť voči závetcovi. Závetca má takisto právo na odstúpenie v situácii, keď zmluvná strana dedičskej zmluvy, ktorá je povinná vykonávať opakujúce sa povinnosti voči závetcovi počas jeho života, najmä vyživovaciu povinnosť, úmyselne a v podstatnom rozsahu nedodržiava tieto povinnosti. Odstúpenie od dedičskej zmluvy sa vykoná notársky overeným vyhlásením adresovaným druhej strane. V prípade vzájomnej dedičskej zmluvy, ak je dohoda o práve na odstúpenie súčasťou dedičskej zmluvy, celá zmluva sa stane neplatnou, ak od nej odstúpi jedna zmluvná strana, pokiaľ v dedičskej zmluve nie je uvedené inak. Právo na odstúpenie od vzájomnej dedičskej zmluvy zaniká smrťou jednej zo zmluvných strán. Po smrti zmluvnej strany môže pozostalá zmluvná strana dedičskej zmluvy odvolať svoj právny úkon len vtedy, keď sa vzdá dedičstva, ktoré jej bolo pridelené podľa dedičskej zmluvy.

2 Mal by byť tento právny úkon zaregistrovaný? Ak áno, ako

Notárske závetý a dedičské zmluvy sa vždy zapisujú do dedičského registra v nasledujúci pracovný deň po notárskom overení notárskej listiny. Notári sú navyše povinní zapísať do dedičského registra všetky zmeny dedičských zmlúv, zmlúv o vypovedaní dedičských zmlúv a vyhlásení o odstúpení od dedičských zmlúv. Porušenie povinnosti zápisu nemá vplyv na platnosť závetu.

Spísanie domáceho závetu môže do dedičského registra zapísať závetca alebo akákoľvek osoba, ktorá má informácie o domacom závete a ktorú o tento zápis požiadal závetca. Domáce závetý sa nemusia povinne zapísať do dedičského registra.

Notárske závetý a dedičské zmluvy zapisuje do dedičského registra notár, ktorý overil závet alebo dedičskú zmluvu alebo u ktorého bol závet uložený. Notár na tieto účely vykoná zápis do dedičského registra alebo pošle v tejto súvislosti registru oznámenie. Od 1. januára 2015 už notári neposielajú oznámenia dedičskému registru, ale namiesto toho zmenia údaje v dedičskom registri príslušnými zápismi.

Údaje o domácich závetoch môže do dedičského registra zadať akákoľvek osoba, ktorá vie o spísaní závetu a bola požiadaná o vykonanie príslušného zápisu, a to prostredníctvom štátneho portálu <http://www.eesti.ee/>.

3 Existujú nejaké obmedzenia slobodného nakladania s majetkom v prípade smrti (napr. povinný dedičský podiel)?

Vo všeobecnosti neexistujú žiadne obmedzenia spisovania závetov ani nie je vo všeobecnosti obmedzené právo závetcu nakladať s majetkom, ak spísal závet.

Sloboda odkazovania je obmedzená inštitúciou povinného dedičského podielu, ktorá obmedzuje slobodu závetcu zanechať svoj majetok ľubovoľným dedičom. Ak závetca v závete alebo dedičskej zmluve vydedil potomka, rodičov alebo manžela, ktorí majú nárok dedič' zo zákona a voči ktorým má závetca v čase svojej smrti vyživovaciu povinnosť na základe zákona o rodine, alebo ak závetca znížil ich podiely z dedičstva v porovnaní s ich podielmi podľa dedenia zo zákona, tieto osoby si môžu uplatniť nárok na povinný dedičský podiel od dedičov. Prijemca povinného dedičského podielu si teda môže uplatniť pohľadávku voči dedičom podľa zákona o povinnostiach. Tento nárok spočíva v tom, že osoba oprávnená dostať povinný dedičský podiel môže požiadať o vyplatenie peňažnej sumy rovnej povinnému dedičskému podielu na základe hodnoty dedičstva. Osoba, ktorá si uplatní právo na povinný dedičský podiel, nie je dedič. Výška povinného dedičského podielu je polovicou z hodnoty podielu z dedičstva, ktorý by dedič dostal v prípade dedenia zo zákona, ak by všetky osoby oprávnené dedič' zo zákona prijali dedičstvo.

4 Ak právny úkon nakladania s majetkom pre prípad smrti neexistuje, kto dedí a koľko?

Ak závetca nezanechal platný závet, ani dedičskú zmluvu, dedenie sa považuje za dedenie zo zákona, a teda sa riadi právnymi predpismi. Ak závetca nespísal závet ani dedičskú zmluvu v súvislosti s celým svojím majetkom, dedenie neupravených častí sa vykoná v súlade so zákonom. Dedičia zo zákona sú manžel a príbuzní závetcu, pričom dedenie prebieha v troch úrovniach. Manžel dedí zo zákona spolu s dedičmi zo zákona.

Prvými v rade sú potomkovia závetcu (deti, osvojené deti, vnúčatá atď.). Spolu s dedičmi prvého rádu zdedí manžel sumu rovnú podielu dieťaťa závetcu a nie menej ako jednu štvrtinu dedičstva.

Ak dedičia prvého rádu neexistujú, druhými v rade sú rodičia závetcu a ich potomkovia (bratia a sestry závetcu). Ak v čase začatia dedenia žijú obaja rodičia závetcu, získajú celé dedičstvo v rovnakých častiach. Ak otec alebo matka zosnulého v čase začatia dedenia nežije, na jeho/jej miesto nastupujú deti, osvojené deti, vnúčatá atď. zosnulého rodiča. Spolu s dedičmi druhého rádu manžel získava polovicu dedičstva.

Ak dedičia druhého rádu neexistujú, tretími v rade sú starí rodičia závetcu a ich potomkovia (teda tety a ujovia závetcu). Ak v čase začatia dedenia žijú všetci starí rodičia závetcu, získajú celé dedičstvo v rovnakých častiach. Ak niektorý starý rodič zosnulého z otcovej alebo matkinej strany v čase začatia dedenia nežije, na jeho miesto nastupujú deti, osvojené deti, vnúčatá atď. zosnulého starého rodiča. Ak žiadne neexistujú, ich podiel získava druhý starý rodič z rovnakej strany rodiny. Ak nežije ani druhý starý rodič, dedičstvo získajú jeho deti, osvojené deti, vnúčatá atď. Ak v čase začatia dedenia nežije ani jeden starý rodič závetcu z otcovej alebo matkinej strany a neexistujú žiadni ich potomkovia, na ich miesto nastupujú starí rodičia z druhej strany rodiny a ich deti, osvojené deti, vnúčatá atď. zosnulého starého rodiča. Ustanovenia týkajúce sa dedičov prvého rádu sa vzťahujú aj na potomkov, ktorí nahradia svojich rodičov ako dedičov.

Ak bol závetca zosobášený a nemal žiadnych dedičov prvého ani druhého rádu, manžel zdedí celé dedičstvo.

Ak závetca nemal žiadnych dedičov zo zákona, ani manžela, osobou oprávnenou dedič' zo zákona je miestna samospráva v mieste začatia dedenia.

Miestom začatia dedenia je posledné miesto bydliska závetcu. Ak miestom posledného trvalého bydliska závetcu bola iná krajina ako Estónsko, ale na dedenie sa vzťahujú estónske právne predpisy, dedičom zo zákona je Estónska republika.

5 Aký orgán je kompetentný:

5.1 v dedičských veciach?

Dedičské konanie v Estónsku vykonáva estónsky notár v mieste začatia dedičského konania. Notár vykoná zápis do dedičského registra, že sa začalo konanie.

5.2 na preberanie vyhlásenia o odmietnutí alebo prijatí dedičstva?

Vyhlásenia o prijatí alebo odmietnutí dedičstva sa musia predložiť notárovi, ktorý koná vo veci dedenia. Vyhlásenia môže notársky overiť aj iný notár, ktorý potom pošle vyhlásenie notárovi, ktorý koná v tejto veci.

Vyhlásenia o prijatí alebo odmietnutí dedičstva môžu overiť aj konzulárni úradníci s osobitnou kvalifikáciou, ktorí pracujú pre zastúpenia Estónska v zahraničí. Konzulárni úradníci sú povinní poslať tieto overené vyhlásenia notárovi, ktorý koná vo veci.

5.3 na preberanie vyhlásenia o odmietnutí alebo prijatí odkazu?

Systém odkazovania dáva odkazovníkom právo žiadať, aby vykonávateľ odkazu previedol predmet odkazu. Na to, aby odkazovník mohol dostať odkaz, musí vykonávateľovi odkazu predložiť nárok na vykonanie odkazu. Závetca môže dedičovi alebo inému odkazovníkovi uložiť vykonanie odkazu ako povinnosť. Ak závetca neurčil vykonávateľa odkazu, ako vykonávateľ bude konať dedič.

Keďže ustanovenia o prijatí alebo odmietnutí dedičstva sa vzťahujú aj na prijatie a odmietnutie odkazu, dôsledkom nepredloženia vyhlásenia o odmietnutí odkazu v príslušnej lehote je prijatie odkazu. Ak odkazovník chce odmietnuť odkaz, musí predložiť vyhlásenie o odmietnutí odkazu v lehote stanovenej zákonom, ktorá je tri mesiace od smrti závetcu a od chvíle, keď sa odkazovník dozvedel o svojom práve na získanie odkazu.

V rámci dedičského konania notár osloví všetkých odkazovníkov uvedených v závete a informuje ich o ich právach na získanie odkazu. Odkazovník má pred predložením nároku na vykonanie odkazu právo získať informácie o odkaze. Tak ako prijatie dedičstva, aj vyhlásenie o prijatí alebo odmietnutí odkazu je neodvolateľné. Na účely preukázania svojich práv má odkazovník právo požiadať notára, ktorý koná vo veci dedenia, o vydanie osvedčenia (osvedčenia odkazovníka) o nároku vyplývajúcom z odkazu.

Ak má odkaz formu nehnuteľnosti alebo nejakého iného predmetu, ktorého prevod sa musí notársky overiť, musí sa notársky overiť aj zmluva o prevode odkazu medzi vykonávateľom odkazu a odkazovníkom.

Odkazovník, ktorý je dedičom, má právo na odkaz aj v prípade, že odmietne dedičstvo.

5.4 na preberanie vyhlásenia o odmietnutí alebo prijatí povinného dedičského podielu?

Povinný dedičský podiel je peňažná pohľadávka voči dedičovi podľa zákona o povinnostiach, ktorý sa predkladá dedičom. Právo na získanie povinného dedičského podielu vzniká v okamihu začatia dedenia. Na získanie povinného dedičského podielu nie je nutné podať žiadosť notárovi.

Ak závetca v závete alebo dedičskej zmluve vydedil potomka, rodičov alebo manžela, ktorí majú nárok dediť zo zákona a voči ktorým má závetca v čase svojej smrti vyživovaciu povinnosť na základe zákona o rodine, alebo ak závetca znížil ich podiely z dedičstva v porovnaní s ich podielmi podľa dedenia zo zákona, tieto osoby si môžu uplatniť nárok na povinný dedičský podiel od dedičov.

Notár na základe notársky overenej žiadosti dediča, vykonávateľa závetu alebo osoby oprávnenej získať povinný dedičský podiel overí osvedčenie o nároku na povinný dedičský podiel – známe aj ako osvedčenie príjemcu povinného dedičského podielu. V osvedčení príjemcu povinného dedičského podielu je stanovený príjemca a veľkosť povinného dedičského podielu ako zákonný podiel z dedičstva.

Právo na povinný dedičský podiel možno odmietnuť prostredníctvom dedičskej zmluvy uzavretej medzi závetcom a osobou oprávnenou dediť. Zmluva musí byť notársky overená.

6 Stručný opis konania na vysporiadanie dedičstva podľa vnútroštátnych právnych predpisov vrátane likvidácie dedičstva a rozdelenia majetku (zahŕňa to aj informácie o tom, či dedičské konanie začal súd alebo iný príslušný orgán z vlastného podnetu)

Začatím dedenia – t. j. smrťou závetcu – dedičstvo prechádza na dedičov, ktorí môžu byť dedičmi z dedičskej zmluvy, dedičmi zo závetu alebo dedičmi zo zákona.

Dedič, veriteľ závetcu, odkazovník alebo iná oprávnená osoba v súvislosti s dedičstvom môže začať dedičské konanie s cieľom stanoviť oprávnenie dedičov.

Osoba, ktorá chce začať konanie, sa musí obrátiť na notára, ktorý pripraví a notársky overí žiadosť na tento účel. Konanie môže vykonávať len jeden notár.

Ak sa teda dedičské konanie už začalo na základe žiadosti podanej jednému notárovi, notár, ktorý prijal druhú žiadosť, ju pošle notárovi konajúcemu vo veci dedenia.

Dedič môže odkaz prijať alebo ho môže odmietnuť. Lehota na odmietnutie dedičského práva je tri mesiace. Toto obdobie začína plynúť od okamihu, keď sa dedič dozvie alebo sa mal dozvedieť o smrti závetcu a o svojom dedičskom práve. Ak dedič v tejto lehote neodmietne dedičstvo, dedičstvo sa považuje za ním prijaté. Dedič môže dedičstvo prijať aj tak, že sa pred uplynutím uvedenej lehoty prihlási u notára, ktorý koná v danej dedičskej veci.

Rozhodnutie dediča prijať alebo odmietnuť dedičstvo je nezvratné. Po odmietnutí dedičstva ho už nemožno prijať a po prijatí ho už nemožno odmietnuť. Táto zásada sa vzťahuje aj na prijatie a odmietnutie odkazu s jednou výnimkou: odkazovníci, ktorí sú zároveň dedičmi, majú právo na odkaz aj v prípade, že odmietli dedičstvo.

Vyhlásenia o prijatí alebo odmietnutí dedičstva musia byť notársky overené.

7 Ako a kedy sa niekto stáva dedičom alebo odkazovníkom?

Dedenie sa začína smrťou závetcu. Začatím dedenia dedičstvo prechádza na dediča. Podkladom pre dedenie je zákon alebo posledná vôľa závetcu vyjadrená v závete alebo dedičskej zmluve. Dedičské právo podľa dedičskej zmluvy má prednosť pred dedičským právom zo závetu a obe tieto formy majú prednosť pred dedičským právom zo zákona.

Na účely prijatia dedičstva nie je nutné podať žiadnu samostatnú žiadosť. Po prijatí dedičstva všetky práva a povinnosti závetcu prechádzajú na dediča okrem tých, ktoré sú prirodzene neoddeliteľne spojené s osobou závetcu alebo ktoré sú zo zákona neprenosné. Ak dedič prijme dedičstvo, vlastníctvo predmetov, ktoré predstavujú dedičstvo, sa nadobúda späť k dátumu začatia dedenia. Ak dedičstvo prijali viacerí dedičia (spoloční dedičia), dedičstvo im patrí spoločne.

Každá osoba s právnou spôsobilosťou môže získať dedičstvo – to zahŕňa fyzické osoby, ktoré žijú v čase smrti závetcu, a právnické osoby, ktoré v tom čase existovali. Živo narodené dieťa po začatí dedenia môže získať dedičstvo po začatí dedenia, ak bolo počaté pred začatím dedenia. Nadácia založená na základe závetu alebo dedičskej zmluvy sa považuje za existujúcu v čase začatia dedenia, ak neskôr získa práva ako právnická osoba.

Pozostalý manžel nemá žiadne dedičské právo ani právo na preferenčný podiel, ak závetca pred svojou smrťou podal návrh na rozvod alebo ak požiadal o písomný súhlas s rozvodom, alebo ak si v čase svojej smrti mohol uplatniť nárok na vyhlásenie manželstva za neplatné a podal príslušný návrh na súde.

Rodič, ktorý bol úplne zbavený rodičovských práv a povinností v súvislosti s dieťaťom, nemôže byť osobou oprávnenou dediť zo zákona po dieťati.

Osoba, ktorá spĺňa ktorúkoľvek z nasledujúcich podmienok, nemá nárok na získanie dedičstva:

zámerne a nezákonne spôsobila alebo sa pokúsila spôsobiť smrť závetcu,

zámerne a nezákonne dostala závetcu do situácie, v ktorej nebol schopný vyjadriť alebo odvolať svoj závetný zámer,

nátlakom alebo podvodom znemožnila závetcovi spísať alebo zmeniť závetný právny úkon alebo rovnakým spôsobom presvedčila závetcu, aby spísal alebo zmenil závetný právny úkon v čase, keď už nemohol vyjadriť svoj skutočný závetný zámer,

zámerne a nezákonne odstránila a zničila závet alebo dedičskú zmluvu v čase, keď ju už závetca nemohol obnoviť,

sfaľovala závet závetcu alebo dedičskú zmluvu alebo jej časť.

Podľa estónskych právnych predpisov sa príjemca povinného dedičského podielu nepovažuje za dediča. Príjemca povinného dedičského podielu si podľa zákona o povinnostiach môže uplatniť peňažnú pohľadávku voči dedičovi. Právo uplatniť si povinný dedičský podiel od dedičov vzniká, ak závetca v závete alebo dedičskej zmluve vydedil potomka, rodiča alebo manžela, ktorý má nárok dediť zo zákona a voči ktorému má závetca v čase svojej smrti vyživovaciu povinnosť na základe zákona o rodine, alebo ak závetca znížil jeho podiel z dedičstva v porovnaní s jeho podielom podľa dedenia zo zákona. Výška povinného dedičského podielu je polovicou z hodnoty podielu z dedičstva, ktorý by dedič dostal v prípade dedenia zo zákona, ak by všetky osoby oprávnené dediť zo zákona prijali dedičstvo.

Dedičské konanie môže začať dedič, veriteľ závetcu, odkazovník alebo iná oprávnená osoba v súvislosti s dedičstvom na základe notársky overenej žiadosti.

Dedičské konanie vykonáva estónsky notár, v ktorého kancelárii sa začalo dedičské konanie a ktorý je zapísaný v dedičskom registri ako vykonávateľ dedičského konania. Konanie môže vykonávať jeden notár. Ak sa teda dedičské konanie už začalo na základe žiadosti podanej jednému notárovi, notár, ktorý prijal druhú žiadosť, ju pošle notárovi konajúcemu vo veci dedenia. Notár overí dedičské osvedčenie, ak bol poskytnutý dostatočný dôkaz o dedičskom práve dediča. Ak existuje viacero dedičov, notár uvedie veľkosť podielu jednotlivých dedičov z dedičstva.

Dedič môže dedičstvo prijať alebo ho môže odmietnuť. Ak osoba oprávnená získať dedičstvo neodmietne dedičstvo do troch mesiacov od okamihu, keď sa dozvedela alebo sa mala dozvedieť o svojom dedičskom práve, dedičstvo sa považuje za prijaté touto osobou. Osoba, ktorá dedičstvo odmietne, sa tým vyhne právnym dôsledkom súvisiacim s dedením.

8 Sú dedičia zodpovední za dlhy zosnulého? Ak áno, za akých podmienok?

Áno, dedič je povinný splniť všetky povinnosti závetcu. Ak na to dedičstvo nestačí, dedič splní povinnosti z vlastného majetku, pokiaľ po vykonaní súpisu nespĺnil povinnosti podľa postupu uvedeného v zákone, pokiaľ sa nevyhlásil konkurz na dedičstvo alebo pokiaľ sa konkurzné konanie neskončilo znížením dlhov bez vyhlásenia konkurzu.

Ak dedič požiada o súpis dedičstva, veritelia dediča nesmú uspokojiť svoje peňažné pohľadávky z dedičstva voči dedičovi, kým sa nevykoná súpis, ale nie dlhšie ako do uplynutia lehoty súpisu.

Po vykonaní súpisu je zodpovednosť dediča za povinnosti súvisiace s dedičstvom obmedzená na hodnotu dedičstva.

9 Aké doklady a (alebo) informácie sa zvyčajne vyžadujú na účely registrácie nehnuteľností?

Ak závetca vlastnil nehnuteľnosť, zápis v katastrí nehnuteľností sa stáva neplatným k dátumu jeho smrti vzhľadom na to, že osoba zapísaná v katastrí nehnuteľností ako vlastník vecného práva nie je osobou, ktorej vecné právo (podľa hmotného práva) skutočne náleží, pretože všetok majetok závetcu prechádza k dátumu začatia dedenia na inú osobu – dediča.

Na účely zápisu dediča alebo dedičov do katastra nehnuteľností musí nový vlastník vecného práva predložiť návrh na zápis a musí k nemu priložiť doklad potvrdzujúci zákonné dedenie – dedičské osvedčenie.

Ak sa vecné právo previedlo na spoločenstvo spoločných dedičov, na opravu zápisu stačí vyhlásenie jedného spoločného dediča, pričom ostatní dedičia sa nepovažujú za podstatných, teda nevyžaduje sa ich súhlas so zápisom, lebo dedič nemôže zabrániť tomu, aby sa vlastnícke právo, ktoré sa už na neho previedlo, nezobrazilo v katastrí nehnuteľností. Rovnaká zásada sa uplatňuje aj v prípade, ak sa prevod týka časti spoločenstva spoločných dedičov.

V právnych predpisoch sú stanovené osobitné požiadavky pre prípad, že v súlade s dedičským osvedčením kategóriu majetkových vzťahov manželov tvorilo spoločné vlastníctvo. V takom prípade každý konkrétny predmet môže byť spoločným majetkom i vylučným majetkom a túto záležitosť nemožno vyriešiť v priebehu overovania dedičského osvedčenia.

V právnych predpisoch sú navyše stanovené výnimky pre situáciu, keď si dedičia rozdelili dedičstvo na účely rozpustenia spoločenstva, pričom určili, aké položky alebo časti dedičstva, alebo práva a povinnosti týkajúce sa dedičstva si ponechajú všetci spoloční dediči, a že nehnuteľnosť, ktorá je súčasťou dedičstva, si ponechá konkrétny spoločný dedič.

Ak sa závetca nikdy nezobáňal, na účely opravy údajov v katastrí nehnuteľností sa musia predložiť tieto doklady:

dedičské osvedčenie,

notársky overený alebo digitálne podpísaný návrh na zápis, pričom návrh na zápis, ktorý sa má digitálne podpísať, sa musí pripraviť a predložiť katastru nehnuteľností prostredníctvom portálu katastra nehnuteľností (<https://kinnistuportaal.rik.ee/KAEP/Login.aspx>), na ktorý možno prísť s použitím estónskeho dokladu totožnosti, mobilného dokladu totožnosti, niektorých zahraničných dokladov totožnosti alebo prostredníctvom štátneho portálu <http://www.eesti.ee>.

Za opravu zápisu v katastrí nehnuteľností sa neplatí žiadny úradný poplatok.

V tomto prípade sa všetci dedičia uvedení v dedičskom osvedčení zapíšu do katastra nehnuteľností ako spoloční vlastníci.

V tom istom prípade, keď sa dedičstvo delí medzi spoločných dedičov tak, že nehnuteľnosť si ponechá konkrétny spoločný dedič, na účely zmeny zápisu v katastrí nehnuteľností sa musia predložiť tieto doklady:

zmluva o rozdelení dedičstva notársky overená estónskym notárom,

návrh na zápis (môže byť súčasťou uvedenej notársky overenej zmluvy o rozdelení dedičstva).

Za zmenu zápisu v katastrí nehnuteľností sa platí úradný poplatok.

V tomto prípade sa do katastra nehnuteľností ako vlastníci nehnuteľnosti zapíše osoba, ktorá je v zmluve o rozdelení dedičstva uvedená ako osoba, ktorej sa podľa tejto zmluvy priznáva vlastníctvo k danej nehnuteľnosti.

Dedičské osvedčenie sa musí predložiť notárovi na notárske overenie zmluvy o rozdelení dedičstva.

Ak manželstvo závetcu už bolo skončené v čase začatia dedenia alebo ak sa skončilo smrťou závetcu, ale nehnuteľnosť, ktorá je súčasťou dedičstva, nebola spoločným majetkom bývalých manželov, na účely opravy zápisu v katastrí nehnuteľností sa musia predložiť tieto doklady:

dedičské osvedčenie,

osvedčenie o vlastníckom práve, ktorým sa potvrdzuje, že majetok je samostatným majetkom závetcu,

notársky overený alebo digitálne podpísaný návrh na zápis do katastra nehnuteľností, pričom návrh na zápis, ktorý sa má digitálne podpísať, sa musí pripraviť a predložiť katastru nehnuteľností prostredníctvom portálu katastra nehnuteľností (<https://kinnistuportaal.rik.ee/KAEP/Login.aspx>), na ktorý možno prísť s použitím estónskeho dokladu totožnosti, mobilného dokladu totožnosti, niektorých zahraničných dokladov totožnosti alebo prostredníctvom štátneho portálu <http://www.eesti.ee>.

Za opravu zápisu v katastrí nehnuteľností sa neplatí žiadny úradný poplatok.

Všetci dedičia uvedení v dedičskom osvedčení sa zapíšu do katastra nehnuteľností.

Na účely notárskeho overenia osvedčenia o vlastníckom práve musí žiadateľ preukázať notárovi, že išlo o majetok vo vylučnom vlastníctve (samostatný majetok) manžela. Doklady predstavujúce podklad pre nadobudnutie majetku sa spravidla majú predložiť notárovi, ak ich notár nemohol získať, na účely preukázania, že manželia rozdelili majetok alebo určili daný majetok ako samostatný majetok (napr. dohoda o majetkovom režime manželov, zmluva o rozdelení spoločného majetku, iný doklad o nadobudnutí, ktorým sa preukazuje, že ide o samostatný majetok, napr. zmluva o bezodplatnom prevode atď.).

Ak manželstvo závetcu už bolo skončené v čase začatia dedenia alebo ak sa skončilo smrťou závetcu, a nehnuteľnosť, ktorá je súčasťou dedičstva, bola spoločným majetkom bývalých manželov, na účely opravy zápisu v katastrí nehnuteľností sa musia predložiť tieto doklady:

dedičské osvedčenie,

osvedčenie o vlastníckom práve, ktorým sa potvrdzuje, že majetok bol spoločným majetkom závetcu a jeho bývalého manžela,

notársky overený alebo digitálne podpísaný návrh na zápis do katastra nehnuteľností, pričom návrh na zápis, ktorý sa má digitálne podpísať, sa musí pripraviť a predložiť katastru nehnuteľností prostredníctvom portálu katastra nehnuteľností (<https://kinnistuportaal.rik.ee/KAEP/Login.aspx>), na ktorý možno prísť s použitím estónskeho dokladu totožnosti, mobilného dokladu totožnosti, niektorých zahraničných dokladov totožnosti alebo prostredníctvom štátneho portálu <http://www.eesti.ee>.

Za opravu zápisu v katastrí nehnuteľností sa neplatí žiadny úradný poplatok.

Všetci dedičia uvedení na dedičskom osvedčení a pozostalý manžel alebo bývalý manžel sa zapíšu do katastra nehnuteľností bez ohľadu na to, či sú alebo nie sú dedičmi.

Na účely notárskeho overenia osvedčenia o vlastníckom práve musí žiadateľ preukázať notárovi, že išlo o spoločný majetok. Doklady predstavujúce podklad pre nadobudnutie majetku sa spravidla majú predložiť notárovi, ak ich notár nemohol získať (okrem iného zmluva o rozdelení spoločného majetku, zmluva o manželskom majetku).

Ak manželstvo závetcu už bolo skončené v čase začatia dedenia alebo ak sa skončilo smrťou závetcu, a nehnuteľnosť, ktorá je súčasťou dedičstva, bola spoločným majetkom bývalých manželov, pričom dedičstvo sa delí medzi spoločných dedičov tak, že nehnuteľnosť si ponechá konkrétny spoločný dedič, na účely zmeny zápisu v katastrí nehnuteľností sa musia predložiť tieto doklady:

osvedčenie o vlastníckom práve a zmluva o rozdelení spoločného manželského majetku, ktoré notársky overil estónsky notár, návrh na zápis (môže byť súčasťou uvedenej notársky overenej zmluvy o rozdelení spoločného majetku a dedičstva).

Za zmenu zápisu v katastrí nehnuteľností sa platí úradný poplatok.

V dôsledku rozdelenia spoločného manželského majetku sa závetca a pozostalý manžel zapisujú do katastra nehnuteľností ako vlastníci podľa svojich zákonných podielov. Dedičia uvedení v dedičskom osvedčení, na ktorých sa podľa zmluvy prevedie vlastníctvo konkrétnej nehnuteľnosti, sa zapisujú do katastra nehnuteľností ako vlastníci zákonného podielu závetcu. Ak sa zákonný podiel patriaci dedičom delí medzi dedičov, určí sa veľkosť zákonného podielu patriaceho jednotlivým dedičom.

Na účely notárskeho overenia osvedčenia o vlastníckom práve musí žiadateľ preukázať notárovi, že išlo o spoločný majetok.

Ďalšou možnosťou v tomto prípade je predloženie nasledujúcich dokladov na účely zmeny zápisu v katastrí nehnuteľností:

zmluva o rozdelení spoločného majetku bývalých manželov a zmluva o rozdelení dedičstva notársky overené estónskym notárom, návrh na zápis (môže byť súčasťou uvedenej notársky overenej zmluvy o rozdelení spoločného majetku a dedičstva).

Za zmenu zápisu v katastrí nehnuteľností sa platí úradný poplatok.

Do katastra nehnuteľností sa ako vlastníci nehnuteľností zapisuje osoba, ktorá je v zmluve o rozdelení dedičstva uvedená ako osoba, ktorej sa podľa tejto zmluvy priznalo vlastníctvo k danej nehnuteľnosti.

Na účely notárskeho overenia osvedčenia o vlastníckom práve musí žiadateľ preukázať notárovi, že išlo o spoločný majetok.

9.1 Je menovanie správcu povinné alebo je povinné na základe žiadostí? Ak je povinné alebo povinné na základe žiadostí, aké kroky treba podniknúť?

V prípade smrti závetcu súd vykoná opatrenia týkajúce sa správy dedičstva, ak:

nie je známy žiadny dedič,

v mieste, kde sa nachádza dedičstvo, nie je prítomný žiadny dedič,

nie je známe, či nejaký dedič prijal dedičstvo,

dedič ma obmedzenú spôsobilosť na právne úkony a nebol mu pridelený poručník,

existujú iné dôvody stanovené v zákone.

Opatrenia týkajúce sa správy dedičstva sú organizácia správy dedičstva a prijatie opatrení na zabezpečenie úkonov stanovených v občianskom súdnom poriadku. Súd vymenuje správcu zodpovedného za správu dedičstva.

Súd vykoná opatrenia týkajúce sa správy z vlastného podnetu, pokiaľ v právnych predpisoch nie je stanovené inak. Súd môže takisto rozhodnúť o prijatí opatrení týkajúcich sa správy dedičstva na žiadosť veriteľa závetcu, odkazovníka alebo akejkoľvek inej osoby, ktorá si môže uplatniť pohľadávku v súvislosti s dedičstvom, ak by neprijatie opatrení týkajúcich sa správy mohlo ohroziť uspokojenie pohľadávky uvedenej osoby z majetku, ktorý je predmetom dedičstva. V prípade sporu v súvislosti s tým, kto má nárok dedič, môže súd rozhodnúť aj o prijatí opatrení týkajúcich sa správy dedičstva na žiadosť osoby, ktorá žiada o uznanie dedičského práva.

V prípade nevykonania závetného usmernenia môže súd vymenovať správcu na vykonanie usmernenia na základe návrhu zainteresovanej osoby. Správca má práva a povinnosti vykonávateľa závetu, pokiaľ ide o majetok určený na vykonanie závetného usmernenia.

Celoštátne a miestne orgány správy, notári a súdni úradníci, ktorí sa dozvedia o potrebe prijať opatrenia týkajúce sa správy, sú povinní oznámiť túto skutočnosť súdu.

9.2 Kto je oprávnený vykonať právny úkon pre prípad smrti zosnulého a (alebo) spravovať dedičstvo?

Ak v súvislosti s dedičstvom neboli prijaté opatrenia týkajúce sa správy, dedičia spravujú dedičstvo spoločne. Dedičia sú povinní vykonať všetky úkony uvedené v závete vrátane prevodu dedičstva na základe pokynov uvedených v závete.

Ak boli v súvislosti s dedičstvom prijaté opatrenia týkajúce sa správy, dedičstvo spravuje súdom vymenovaný správca, ktorému môže súd dávať pokyny v súvislosti s držbou a použitím majetku a nakladaním s ním. Správca môže nakladať s dedičstvom len na účely plnenia svojich povinností a pokrytia výdavkov súvisiacich so správou dedičstva. Správca musí splniť všetky povinnosti správcu dedičstva vyplývajúce z právnych predpisov.

Ak je v závete stanovený vykonávateľ, dedič nesmie nakladať s predmetmi, ktoré sú súčasťou dedičstva, ktoré vykonávateľ potrebuje na účely plnenia svojich povinností. Vykonávateľ je povinný spravovať majetok rozumne a odovzdať dedičom predmety, ktoré nepotrebuje na účely vykonania závetu.

Vykonávateľ je povinný plniť povinnosti správcu dedičstva alebo požiadať o správu dovtedy, kým dedič neprijme dedičstvo.

9.3 Aké sú právomoci správcu?

Práva, povinnosti a rozsah činnosti správcu dedičstva

Spravovať majetok rozumne a zaistiť jeho zachovanie.

Vyplácať z dedičstva výživné rodinným príslušníkom, ktorí žili so závetcom do jeho smrti a dostávali od neho výživné.

Plniť z dedičstva povinnosti súvisiace s dedičstvom a podávať súdu a dedičom správy o správe dedičstva.

Prevziať dedičstvo v držbe dediča alebo tretej strany do svojej držby alebo zabezpečiť oddelenie dedičstva od majetku dediča akýmkoľvek iným spôsobom, ak to je nevyhnutné na zaistenie zachovania dedičstva.

V prípade potreby predložiť notárovi návrh na začatie dedičského konania alebo prijať iné opatrenia na určenie dediča, ak estónski notári nie sú príslušní v dedičskej veci konať.

Správca dedičstva po vykonaní súpisu uspokojí pohľadávky zapísané v súpise dedičstva, pre ktoré nastal dátum plnenia. Správca dedičstva smie uspokojiť pohľadávky, ktoré nie sú splatné, len so súhlasom dediča. Ak súd rozhodol aj o prijatí opatrení týkajúcich sa správy dedičstva na žiadosť veriteľa závetcu, odkazovníka alebo akejkoľvek inej osoby, ktorá si môže uplatniť pohľadávku v súvislosti s dedičstvom, v prípade, že neprijatie opatrení týkajúcich sa správy by mohlo ohroziť uspokojenie pohľadávky uvedenej osoby z majetku, ktorý je predmetom dedičstva, správca je po tom, ako pripraví súpis dedičstva, povinný uspokojiť všetky pohľadávky zapísané v súpise dedičstva z majetku, ktorý je predmetom dedičstva, v poradí stanovenom v právnych predpisoch. Dedičstvo sa nesmie vydať dedičovi pred uspokojením pohľadávok.

Ak dedičstvo nestačí na uspokojenie všetkých pohľadávok a dedič nesúhlasí s uspokojením pohľadávok z vlastného majetku, správca dedičstva alebo dedič je povinný bezodkladne predložiť návrh na vyhlásenie konkurzu dedičstva. Správca môže nakladať s dedičstvom len na účely plnenia svojich povinností a pokrytia výdavkov súvisiacich so správou dedičstva. Správca nemá právo nakladať s nehnuteľnosťou, ktorá je súčasťou dedičstva, bez povolenia súdu. To neplatí v prípade, keď do šiestich mesiacov od začatia dedenia nebol určený žiadny dedič, alebo ak dedič, ktorý prijal dedičstvo, nezačal vykonávať správu dedičstva do šiestich mesiacov od prijatia dedičstva. V takom prípade môže správca po vykonaní súpisu predať dedičstvo a uložiť peniaze získané z predaja dedičstva.

Dedič nemá právo nakladať s dedičstvom, ktoré bolo pridelené správcovi na účely správy.

Správca dedičstva má právo účtovať si poplatok za výkon svojich povinností, ktorého výšku stanoví súd.

Práva, povinnosti a rozsah činnosti vykonávateľa závetu

Vykonávateľ závetu plní povinnosti stanovené zákonom, pokiaľ v závete nie je stanovené inak. Vykonávateľ závetu sa môže odchýliť od povinností stanovených v závete so súhlasom zainteresovaných osôb, ak to je v záujme vykonania závetného úmyslu závetcu.

Vykonávateľ je povinný bezodkladne po prijatí svojich povinností poskytnúť dedičom zoznam predmetov z dedičstva, ktoré potrebuje na výkon svojich povinností.

Vykonávateľ je povinný plniť povinnosti správcu alebo požiadať o správu dedičstva dovedy, kým dedič neprijme dedičstvo.

Vykonávateľ závetu je povinný vykonať odkazy, závetné povinnosti, závetné usmernenia a iné povinnosti vyplývajúce zo závetu alebo dedičskej zmluvy.

Vykonávateľ závetu je povinný postupovať rozumne a zabezpečiť zachovanie dedičstva, ktoré je nevyhnutné na výkon jeho povinností.

Vykonávateľ závetu je povinný prevziať predmet, ktorý je súčasťou dedičstva, do svojej držby alebo iným spôsobom zabezpečiť oddelenie predmetu od majetku dediča, ak je to nevyhnutné na výkon povinností vykonávateľa závetu.

Vykonávateľ závetu má právo prevziať povinnosti súvisiace s dedením a nakladať s predmetmi, ktoré sú súčasťou dedičstva, ak to je nevyhnutné na výkon povinností vykonávateľa závetu.

Ak závetca uviedol usmernenia v súvislosti s rozdelením dedičstva, vykonávateľ závetu rozdelí dedičstvo medzi dedičov.

Vykonávateľ závetu má právo zastupovať dediča alebo odkazovníka v miere nevyhnutnej na výkon povinností vykonávateľa závetu.

Vykonávateľ závetu je povinný odovzdať dedičovi predmety, ktoré sú súčasťou dedičstva, ktoré sú v jeho držbe a ktoré nepotrebuje na výkon svojich povinností.

Ak vykonávateľ závetu nie je povinný vykonať právne úkony závetcu osobne, môže požiadať o ich vykonanie dediča.

Dedič nie je oprávnený nakladať s predmetmi, ktoré sú súčasťou dedičstva, ktoré vykonávateľ potrebuje na výkon svojich povinností.

Vykonávateľ závetu je zodpovedný za všetky škody, ktoré v rozpore s právnymi predpismi spôsobil dedičovi alebo odkazovníkovi porušením svojich povinností.

Vykonávateľ závetu je povinný podávať dedičom a odkazovníkom správy o svojej činnosti.

Nevyhnutné výdavky vykonávateľa závetu, ktoré vznikli pri výkone jeho povinností, sa vyplatia z dedičstva.

Vykonávateľ závetu má právo požadovať primeranú odmenu za svoju činnosť, pokiaľ v závete nie je uvedené inak.

10 Aké doklady sa podľa vnútroštátnych právnych predpisov zvyčajne vydávajú v priebehu alebo na konci dedičských konaní na účely preukázania postavenia a práv oprávnených osôb? Majú osobitné dôkazné účinky?

Ak boli poskytnuté dostatočné dôkazy v súvislosti s dedičským právom dedičov a jeho rozsahom, notár notársky overí dedičské osvedčenie a stanoví veľkosť podielu jednotlivých dedičov z dedičstva. V osvedčení sa však nestanovuje zloženie dedičstva.

Posledná aktualizácia: 29/10/2018

Obsah pôvodných vnútroštátnych jazykových verzií na tejto webovej lokalite spravujú príslušné kontaktné body EJS. Preklady týchto textov zabezpečila Európska komisia. V prekladoch preto ešte môžu chýbať možné úpravy pôvodných textov, ktoré neskôr vykoná príslušný štátny orgán členského štátu.

Európska justičná sieť pre občianske a obchodné veci ani Európska komisia nenesú žiadnu zodpovednosť ani inak neručia za informácie alebo údaje, ktoré tento dokument obsahuje alebo na ktoré odkazuje. Právne normy v oblasti autorských práv členského štátu zodpovedných za túto stránku nájdete v právnom oznámení.